

ΒΗΜΑgazzino

POSTSCOC

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ
ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΘΕΩΝΕΙ
ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΠΟΥ
ΕΛΘΕ ΚΑΙ 55 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΑΤΟΡΘΩΣΕ
ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ
ΩΣ ΑΡΧΙΟΣ
ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ
ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΣΕΙ
ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ-ΝΤΟΥΜΠΑΪ ΑΠΟ ΤΟΝ ΨΗΛΟΤΕΡΟ ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ ΕΝΑ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ «ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ»
ΜΠΑΛΕΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΟΠΕΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΧΟΡΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΥΠΕΡΘΕΑΜΑ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟ ΔΙΩΣΙΜΟ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝ ΦΕΡΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΗΝ ΝΤΙΣΚΟΚΟΥΕΚ

Η Philharmonie de Paris, στο 19ο διαμέρισμα της γαλλικής πρωτεύουσας, παρουσιάζει μια γιορτή αφιερωμένη στους ρυθμούς, στην ιστορία και στην ανθεκτική αισθητική της disco.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Ντισκομπάλες, στροβοσκοπικά φώτα, τεράστια ηχοσυστήματα και ρυθμικοί, μελωδικοί ήχοι του ενορχηστρωτή DJ που έκαναν τους χορευτές, ντυμένους με κάθε μεγαλοπρέπεια, λάμψη και φαντασία, βασιλίσσες και βασιλιάδες για μια νύχτα. Οι ντισκοτέκ συναγωνίζονταν σε τεχνολογικό εξοπλισμό για να προσελκύσουν τους θαμώνες, που επικοινωνούσαν μέσω του πλαγιομετωπικού bump ή που έδειχναν τις χορευτικές τους ικανότητες μέσω του πιο δημοφιλούς hustle, κινήσεων που μαρτυρούσαν την απελευθέρωση των σωμάτων. Λοιδορήθηκε, περιφρονήθηκε, καταδιώχθηκε, όμως η ντίσκο δεν έχασε ποτέ τα σκήπτρα της ως η απόλυτη θεά της χορευτικής μουσικής. Περί τα μέσα Φεβρουαρίου ο εκθεσιακός χώρος της Philharmonie de Paris θα φιλοξενήσει μια πρωτότυπη έκθεση αφιερωμένη σε αυτό το μουσικό φαινόμενο που από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 κατάφερε να ξεπεράσει τα όρια της απλής ψυχαγωγίας και, παρά το επιφανειακό της λούστρο,

να λειτουργήσει ως αρωγός σε κοινωνικές και πολιτικές διεκδικήσεις. Η έκθεση φιλοδοξεί να ταξιδέψει τους επισκέπτες πίσω στον χρόνο, να αποκαλύψει την πολυδιάστατη φύση της ντίσκο και τον τρόπο με τον οποίο επηρέασε την παγκόσμια κουλτούρα, από τη μουσική και τη μόδα μέχρι τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Όπως το έκανε δηλαδή περίπου με τις προηγούμενες εκθέσεις που διοργάνωσε, αφιερωμένες αντίστοιχα στην ιστορία της electro, του hip hop και της metal.

Η έκθεση, την οποία επιμελείται ο μουσικός και συγγραφέας Ζαν-Ιβ Λελού, θα παρουσιάσει αρχαιακό οπτικοακουστικό υλικό (φωτογραφίες, αποσπάσματα από διαφημίσεις, τηλεοπτικές εκπομπές, ταινίες κ.ά.), ρούχα και αξεσουάρ από τις πιο εμβληματικές στιγμές της εποχής της ντίσκο (στο μεσοράνημά της, από τη δεκαετία του '70 έως εκείνη του '80). Τεκμήρια που υπογραμμίζουν την πολιτική και γιορτινή διάσταση αυτής της μουσικής, η οποία έφερε στην πίστα διαφορετικές μειονότητες και κοινωνικές τάξεις, ενωμένες σε μια κοινή ηδονιστική ορμή. Θα συνοδεύεται κιόλας από ένα

μιξαρισμένο soundtrack που έχει επιμεληθεί ο ελληνικής καταγωγής γάλλος DJ Dimitri from Paris με πασιγνωστα κομμάτια των Chic και της πρωθιέρειας της ντίσκο Ντόνα Σάμερ, μέχρι τις ανεπανάληπτες ερμηνείες της Νταϊάνα Ροκ και της Λολεάτα Χόλογουεϊ, ενώ θα παρουσιάζει και τα μουσικά όργανα που χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία του χαρακτηριστικού disco sound. Κοινώς συνθεσάιζερ, ντραμς, μείκτες και κονσόλες που άλλαξαν τον τρόπο παραγωγής της μουσικής, ενώ θα δοθεί έμφαση στον ρόλο του Ερλ Γιανγκ. Ο αμερικανός ντράμερ από τη Φιλαδέλφεια υπήρξε ο «εφευρέτης» του disco beat, του ρυθμού της ντίσκο (τέσσερα τέταρτα) που πρωτολάνσαρε στο τραγούδι «The Love I Lost» (1973) των Harold Melvin & The Blue Notes.

Eurodisco και «Saturday Night Fever»

Η ανεπανάληπτη μουσική για πάρτι γεννήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες μέσα σε ένα πλαίσιο κοινωνικών αγώνων και διεκδικήσεων: για τα πολιτικά δικαιώματα των μαύρων, τα κινήματα απελευθέρωσης της ΛΟΑΤΚΙ+

κοινότητας και τα φεμινιστικά αιτήματα στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Η ντίσκο μουσική είναι προϊόν της κληρονομιάς ιδιωμάτων όπως η σκηνή του R&B στη Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ στα τέλη της δεκαετίας του '60 με αρχές 70s (συγκεκριμένα γλυκές μελωδίες της Philadelphia soft soul), του φανκ, των γκόσπελ, μέσω των οποίων είχαν διαμορφωθεί οι φωνές των αφροαμερικανίδων ερμηνευτριών, αλλά και της ρυθμικότητας της σάλσα. Εννοείται ότι όταν άρχισε να αναδύεται στις αρχές της δεκαετίας του '70 αρχικά αγνοήθηκε από τους ραδιοφωνικούς παραγωγούς και άρχισε να διαδίδεται από τους DJs των underground clubs που είχαν ως κοινό τους μαύρους, λατίνους και γκέι χο-

Οι γνωστοί και μη εξαιρετέοι The Jackson 5, από τη συλλογή του γάλλου μουσικού παραγωγού Ζιλ Πετάρ, συνιδρυτή του γαλλικού παραρτήματος της Motown.

FRANÇOIS PROST/PHILHARMONIE DE PARIS

Η ντισκοτέκ L'Aquarius στο Ποντ-ντι-Σατό το 2014, όπως τη φωτογράφησε ο Φρανσουά Προστ.

COLLECTION GILLES PÉTARD- PHILHARMONIE DE PARIS

● Ζευγάρι χορευτών της ντίσκο σε μια εκδοχή του «bump», όπως τους απαθανάτισε ο Μάικλ Εϊμπραμσον στη σειρά φωτογραφιών «Nightclubs of Chicago South Side (1974-1977)».

«
Ο όρος disco προέρχεται από τη γαλλική λέξη discothèque – βιβλιοθήκη ή συλλογή δίσκων –, ένα είδος νυχτερινού κλαμπ προσανατολισμένου στον χορό, στο οποίο δεν παιζόταν ζωντανή, αλλά ηχογραφημένη μουσική
»

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τις δυσάρεστες (και καταστροφικές, πολλές φορές) συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Ουδέν κακόν αμιγές καλού, έλεγαν ωστόσο οι αρχαίοι ημών πρόγονοι και δεν είχαν άδικο, όπως αποδεικνύεται τουλάχιστον από τις πολλές αρχαιολογικού ενδιαφέροντος ανακαλύψεις που γίνονται λόγω της υπερθέρμανσης του πλανήτη σε τοποθεσίες οι οποίες καλύπτονταν μέχρι τώρα σταθερά από χιόνι ή πάγο. Χωρίς την αύξηση της θερμοκρασίας δεν θα γνωρίζαμε, για παράδειγμα, σήμερα μια συναρπαστική ιστορία που εκτυλίχθηκε πριν από περίπου 5.000 χρόνια: ένας άνδρας, γύρω στα 40, με καστανά μάτια και μαύρα μαλλιά που είχαν αρχίσει να αραιώνουν, σκαρφάλωσε μια απότομη πλαγιά στις Άλπεις, στην περιοχή Ötztal, κοντά στα σύνορα της Αυστρίας με την Ιταλία. Ο τύπος αυτός έφτασε σε ύψος άνω των 3.000 μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσας, φορώντας μια κάπα από προβά κασίικας, ένα καπέλο από γούνα αρκούδας και στιβαρά παπούτσια με σόλες από δέρμα αρκούδας. Παρότι έφερε γενετική προδιάθεση για παχυσαρκία, ο δραστήριος τρόπος ζωής του τον είχε κρατήσει γυμνασμένο και ρωμαλέο. Είχε, ωστόσο, ορισμένα προβλήματα υγείας, ζητήματα με το στομάχι του και πόνους στα γόνατα, που δεν τον σταμάτησαν πάντως από το να κινηθεί μάλλον βιαστικά σε μεγάλο υψόμετρο, κουβαλώντας σημαντικό εξοπλισμό: ένα ατελές τόξο, βέλη, έναν πολύτιμο χάλκινο πέλεκυ, φαρμακευτικά μανιτάρια και δύο φορητές μαγειρικές εστίες από φλοιό σημύδας. Φαίνεται ότι ήθελε να περάσει στην άλλη πλευρά της κορυφογραμμής, ίσως για να αποφύγει κάποιον κίνδυνο, όταν ένα βέλος τον χτύπησε στον ώμο, κόβοντάς του μια αρτηρία. Το πλήγμα αυτό αποδείχθηκε μοιραίο. Το χιόνι και ο πάγος κάλυψαν το σώμα του και τα υπάρχοντά του, τα οποία έμειναν αθέατα επί χιλιετίες.

Η γέννηση του όρου «ausgeapert»

Σε διάφορες περιοχές σε αυτό το σύστημα οροσειρών που διατρέχει την Κεντρική Ευρώπη βρέθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες αρχαία λείψανα ή αντικείμενα. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε ένα νέο πεδίο έρευνας, η «παγετωνική αρχαιολογία», η οποία ασχολείται με τη μελέτη αρχαιολογικών ευρημάτων που ξεπροβάλλουν από παγετώνες που λιώνουν. Υπάρχει μάλιστα και ένας γερμανικός όρος για αυτή τη

Το λιώσιμο των παγετώνων φέρνει καμιά φορά στο φως άγνωστες, γοητευτικές ιστορίες από το πολύ μακρινό παρελθόν της ανθρωπότητας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Ρωμαϊκά νομίσματα που έχουν βρεθεί στις Ελβετικές Άλπεις.

διαδικασία: η λέξη «ausgeapert» περιγράφει ό,τι αποκαλύπτεται από την τήξη του χιονιού ή του πάγου. Οι ανακαλύψεις αποκαλύπτουν πόσο εφευρετικοί χρειάστηκαν να γίνουν οι μακρινοί πρόγονοί μας προκειμένου να διασχίσουν τις δύσβατες κορυφογραμμές και τα περάσματα των Άλπεων. Είτε μιλάμε για εμπόριο και κυνήγι είτε για στρατιωτικές αποστολές, μετανάστευση και θρησκευτικές πρακτικές, η ανθρώπινη παρουσία στα βουνά αποδεικνύεται διαχρονική. Μεταξύ άλλων, έχει βρεθεί εκεί το παλαιότερο χιονοπέδιλο στον κόσμο (ηλικίας σχεδόν 6.000 ετών), καθώς και ρωμαϊκά νομίσματα που προσφέρονταν ως τάματα σε «ορεισίβιους» θεούς, πιθανότατα από φόβο για τις χιονοστιβάδες και τις κατολισθήσεις βράχων. Το ίδιο το ορεινό περιβάλλον,

τόσο επιβλητικό όσο και επικίνδυνο, αποτέλεσε για αιώνες δύσκολο επικοινωνίας αλλά και εμπόδιο που μόνο οι απορρατισμένοι και επαρκώς προετοιμασμένοι μπορούσαν να ξεπεράσουν. Σε αρκετές τοποθεσίες τα αρχαιολογικά ευρήματα αποδεικνύουν ότι τα ορεινά περάσματα παρέμειναν σε χρήση για χιλιάδες χρόνια. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Ελβετία, όπου ανακαλύφθηκε ένας μεγάλος αριθμός αντικειμένων που χρονολογούνται από το 4800 π.Χ. έως και τον Μεσαίωνα. Παρόμοιες ανακαλύψεις έγιναν και αλλού, κάτι που υποδηλώνει ότι τα ίδια περάσματα επαναχρησιμοποιούνταν συνεχώς, κάθε φορά που οι συνθήκες το επέτρεπαν, μέχρι την εποχή που δημιουργήθηκαν σύγχρονα μέσα μετακίνησης, όπως αυτοκινητόδρομοι, σιδηροδρομ-

Φωτογραφία του παγετώνα του Ροδανού, ενός από τους μεγαλύτερους και αρχαιότερους των Αλπεων, ο οποίος ωστόσο τα τελευταία χρόνια σταδιακά υποχωρεί.

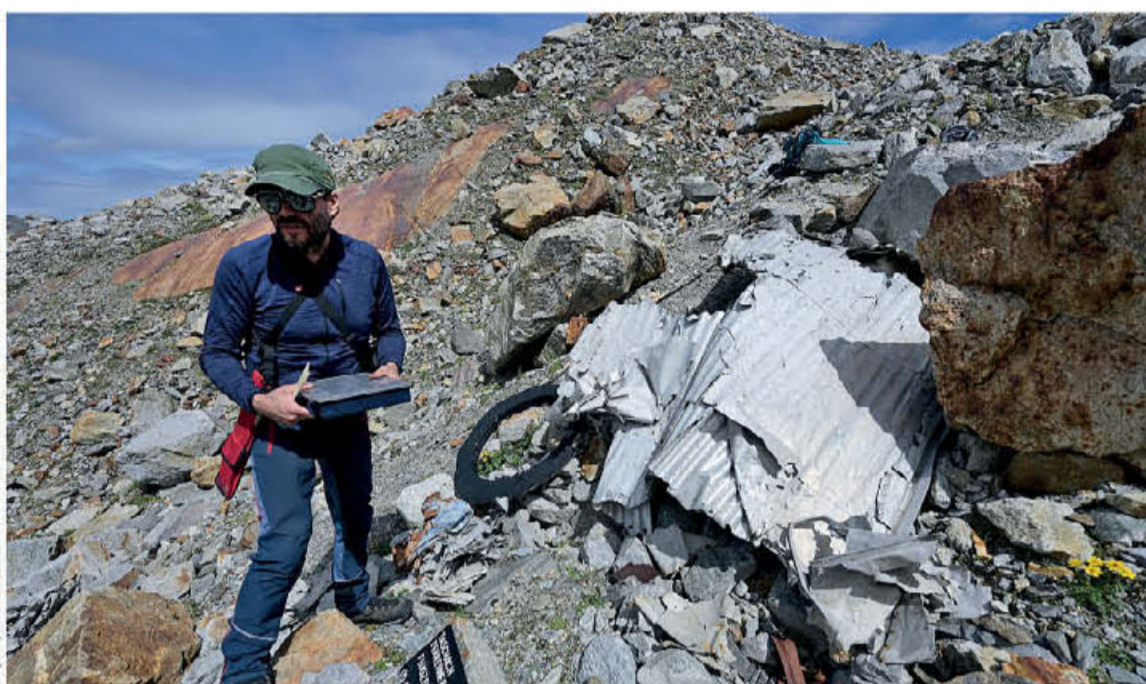
κές γραμμές και τούνελ. Τότε, οι αρχαίες διαβάσεις έχασαν οριστικά τη στρατηγική τους σημασία, όπως διαβάζουμε σε ένα πολύ εμπειριστωμένο και ενδιαφέρον ρεπορτάζ του BBC.

Το πιο διάσημο και πολυμελετημένο από αυτά τα ευρήματα είναι, φυσικά, ο Ανθρώπος των Πάγων του Ötztal, γνωστός σε εμάς ως «Ötzi». Πρόκειται για τον δολοφονημένο άνδρα που αναφέραμε στην αρχή του κειμένου, ο οποίος βρέθηκε διατηρημένος στον πάγο το 1991. Η μούμια εκτίθεται σήμερα στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Νότιου Τυρόλο στο Μπολτσάνο της Ιταλίας. Πριν από την ανακάλυψή του, επικρατούσε η πεποίθηση ότι στα προϊστορικά χρόνια οι άνθρωποι δεν ανέβαιναν ψηλά στα βουνά, θεωρώντας τα αφιλόξενα και δύσβατα. Κατά τη διάρκεια δεκαετιών ερευνών, οι επιστήμονες ανασυνθέσαν εντυπωσιακές λεπτομέρειες για τη ζωή και τον εξοπλισμό του Ötzi και μπόρεσαν να καταλάβουν τι είδους φυτά συνέλεγε, τι ζώα κυνη-

γούσε, πώς κατασκεύαζε ρούχα, όπλα και εργαλεία. Εντοπίστηκε μάλιστα και η καταγωγή του: οι ρίζες του προέρχονταν από την Ανατολία (σημερινή Τουρκία), ένδειξη της ευρείας μετανάστευσης που ακολούθησε την εξάπλωση της γεωργίας. Επίσης, προέκυψαν στοιχεία για δίκτυα εμπορίου: ο χάλκινος πέλεκυς του μυώδους άνδρα φαίνεται ότι κατασκευάστηκε από χαλκό προερχόμενο από την Τοσκάνη, γεγονός που υποδεικνύει οργανωμένες ανταλλαγές πρώτων υλών σε μεγάλες αποστάσεις.

Ο τρόπος κατασκευής των ρούχων και των παπουτσιών του Ötzi αναδεικνύει την πρακτική αλλά και την αισθητική διάσταση του υλικού πολιτισμού των προϊστορικών κοινοτήτων των Αλπεων. Το παλτό του ήταν φτιαγμένο από λωρίδες προβάας κασίικας και προβάτου, σχεδιασμένες με τρόπο που το έκανε τόσο λειτουργικό όσο και καλαίσθητο. Τα παπούτσια του είχαν σόλες από δέρμα αρκούδας, γεμισμένες με άχυρο

● Η πύλη του χιονιού και του πάγου οδηγεί και σε ανακαλύψεις της νεότερης Ιστορίας, όπως τα απομεινάρια αμερικανικού βομβαρδιστικού το οποίο συνετρίβη στις Αυστριακές Άλπεις το 1944.

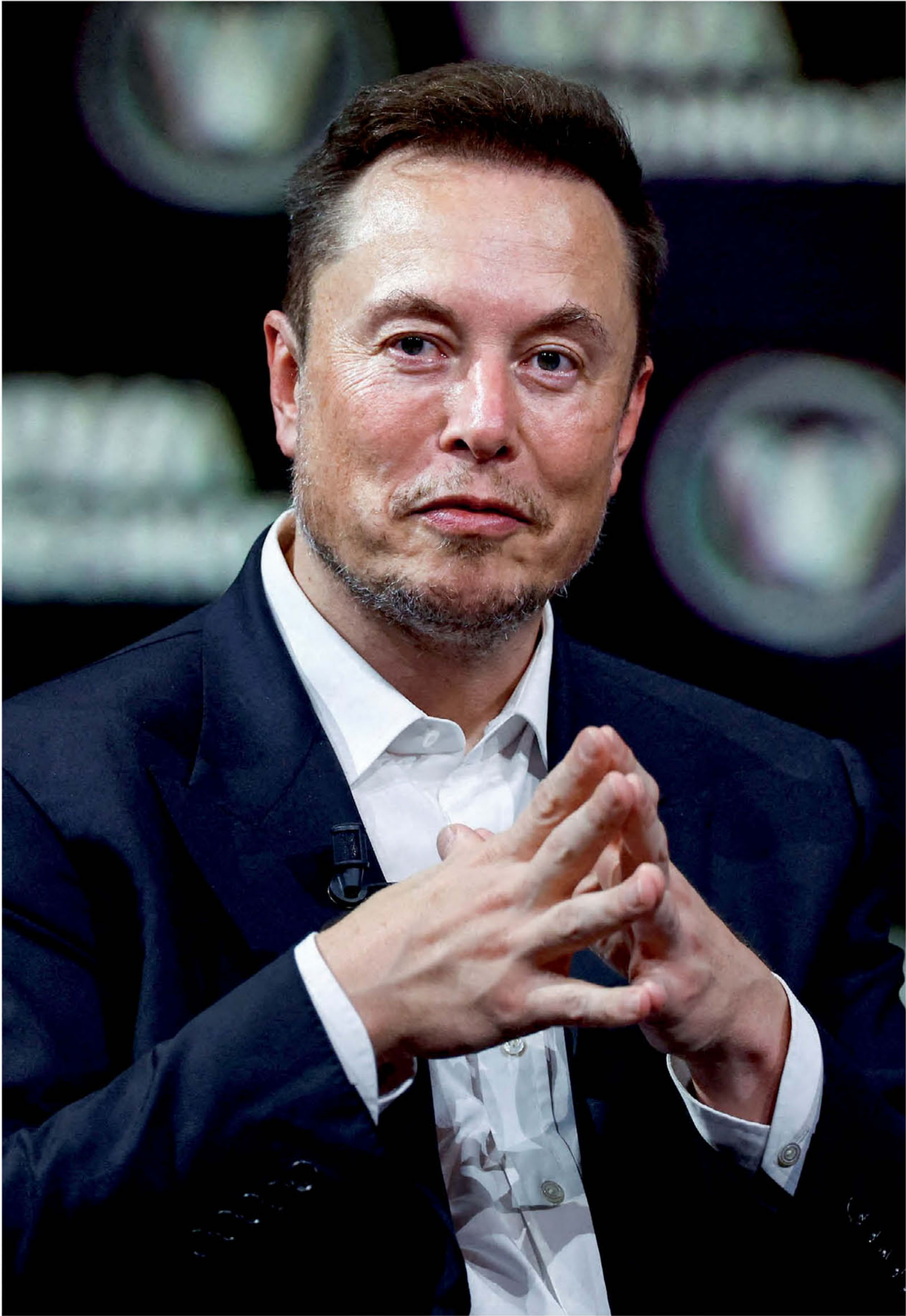

● Χιονοπέδιλο αλόγου ηλικίας 1.700 ετών.

«
Στις Άλπεις, μεταξύ άλλων, έχει βρεθεί το παλαιότερο χιονοπέδιλο στον κόσμο, ηλικίας σχεδόν 6.000 ετών, καθώς και ρωμαϊκά νομίσματα που προσφέρονταν ως τάματα σε «ορεσίβιους» θεούς, πιθανότατα από φόβο για τις χιονοστιβάδες και τις κατολισθήσεις βράχων

● Φωτορεαλιστική απεικόνιση του Ανθρώπου των Πάγων του Ötztal, γνωστού αλλιώς και ως «Ötzi».

Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΙΛΟΝ ΜΑΣΚ

Ακραίες θέσεις, συνωμοσιολογικές απόψεις, στήριξη εξτρεμιστικών κομμάτων αποτελούν πλέον καθημερινή πρακτική για τον πλουσιότερο άνθρωπο του κόσμου. Ωστόσο ο 53χρονος επιχειρηματίας, σύμβουλος και πολύ σύντομα υπουργός του Ντόναλντ Τραμπ, ανέκαθεν υπήρξε άστατος, απρόβλεπτος και αντιφατικός χαρακτήρας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

Εφευρέτης. Καινοτόμος. Πρωτοπόρος. Μεγιστάνας. Οραματιστής. Οι όροι που έχουν χρησιμοποιηθεί την τελευταία εικοσαετία για να χαρακτηρίσουν τον Ιλον Μασκ σε εγκωμιαστικές προτάσεις, οι οποίες τακτικά καταλήγουν με θαυμαστικά, είναι ποικίλοι. Πολυπράγμων και διορατικός, ο 53χρονος επιχειρηματίας από τη Νότια Αφρική βρέθηκε στο επίκεντρο όλων των μεγάλων μετασχηματισμών του 21ου αιώνα: την ψηφιακή επανάσταση (PayPal), την αναβίωση της διαστημικής εξερεύνησης (SpaceX), την ηλεκτροκίνηση των αυτοκινήτων (Tesla), την τεχνητή νοημοσύνη (OpenAI), τη διασύνδεση ανθρώπινου σώματος και κυβερνητικής τεχνολογίας (Neuralink). Πολύ περισσότερο από τον Στιβ Τζομπς, τον Μαρκ Ζάκερμπεργκ και τους λοιπούς ομολόγους του της Σίλικον Βάλεϊ, ο Μασκ έχει περιβληθεί τον μανδύα ενός φουτουριστικού κλίματος ανάλογο εκείνου της επιστημονικής φαντασίας του 20ού αιώνα. Ως εκ τούτου, μέχρι πέρυσι πολλοί θα στοιχημάτιζαν ότι η πολιτική του φαινό-

ταν αναχρονιστική: «Δεν έδειξε ποτέ ιδιαίτερα μεγάλο ενδιαφέρον για την πολιτική» δήλωνε το 2023 ο Γουόλτερ Αϊζακσον στο εξουχιστικό «Elon Musk. Η επίσημη βιογραφία» (στα ελληνικά από τις εκδόσεις Κλειδάριθμος). Εντός του 2024, όμως, πρόσθεσε στο βιογραφικό του την ιδιότητα του άτυπου συμβούλου του Ντόναλντ Τραμπ, του επίδοξου αναμορφωτή του αμερικανικού Δημοσίου στην επερχόμενη κυβέρνηση, του παρτιζάνου που προσβάλλει δημοσίως τον γερμανό καγκελάριο Ολαφ Σολτς και τον βρετανό πρωθυπουργό Κιρ Στάρμερ ή τον Τζάστιν Τριντό του Καναδά και στοιχίζεται με τα ακροδεξιά Reform UK στο Ηνωμένο Βασίλειο και AfD στη Γερμανία. Ουκ ολίγοι διεθνώς αιφνιδιάστηκαν από τον καταϊγισμό των ανοίκειων εκφράσεών του στο δικής του ιδιοκτησίας X. Ο Ιλον Μασκ, όμως, δεν προσχώρησε τώρα στη σκοτεινή πλευρά. Ήταν πάντα κατά το ήμισυ Νταρθ Βέιντερ.

Παρορμητικός, αντιφατικός, εκκεντρικός, άστατος, άλλοτε συμπονετικός, άλλοτε αδιάτακτος, τότε ενθουσιώδης και τότε καταθλιπτικός, τότε στον ουρανό

και τότε στα Τάρταρα, ο μεγαλύτερος ίσως σύγχρονος μεγιστάνας της τεχνολογίας είναι μια προσωπικότητα που δύσκολα αποκρυπτογραφείται. «Τον κυνηγούν δαίμονες», ήταν η ετυμολογία του σπουδαίου βιογράφου Γουόλτερ Αϊζακσον, ο οποίος είχε απρόσκοπτη πρόσβαση στον Μασκ και στο περιβάλλον του για δύο ολόκληρα χρόνια. Οι δαίμονες της παιδικής του ηλικίας, όταν ο πατέρας του, Ερολ, τον υπέβαλλε σε «πνευματικά βασανιστήρια» υποτιμώντας τον διαρκώς και καταρρακώνοντας την αυτοπεποίθησή του. Οι δαίμονες της ενήλικης ζωής, όταν η ανταγωνιστικότητα και η παθολογική επιδίωξη του ρίσκου τον υποχρέωσαν να ζει σε μόνιμη «λειτουργία αντιμετώπισης κρίσεων». Οι δαίμονες της επιτυχίας, όταν «είναι σαν να σου έχουν το πιστόλι στον κρόταφο, φτιάξε την Tesla, βγάλε λαγό από το καπέλο και μετά βγάλε κι άλλον λαγό. Ατέλειωτοι λαγοί να πετούν στον αέρα. Κι αν δεν βγει ο επόμενος λαγός, τότε πέθανες». Φυγές από τις δαιμονικές λεγεώνες που τον καταδιώκουν, ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, με περιουσία 420,9 δισ.

δολαρίων σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του «Forbes», βρίσκεται σε μια κατάσταση αέναης κίνησης, σωματικής και διανοητικής. Τον Μασκ τον απασχολούν απίθανες λεπτομέρειες και μικροσκοπικές τεχνικές προδιαγραφές: τα τοιχώματα ενός πυραύλου να γίνουν 4,8 χιλιοστά αντί 4* το ρομπότ Optimus να βαδίζει με ταχύτητα 8 χιλιομέτρων την ώρα, όχι 6* το κάτω μέρος του πλαισίου της πόρτας του Tesla Roadster να χαμηλώσει κατά 7,5 εκατοστά. Είναι ένας σειριακός micromanager που πιέζει αφόρητα τους υφισταμένους του. Όταν το 2002 ο αεροναυπηγός Τομ Μιούλερ κατασκεύαζε τους πρώτους κινητήρες για τη SpaceX, ο ιδιοκτήτης του ζήτησε να κόψει το χρονοδιάγραμμα στο μισό. Ο Μιούλερ αντέδρασε. Ο Μασκ τον ρώτησε αν ήθελε να παραμείνει επικεφαλής του τμήματος. Εκείνος απάντησε ότι ήθελε. «Τότε, που να πάρει ο διάολος, όταν σου ζητάω να κάνεις κάτι, φρόντισε να το κάνεις» ήταν η ανταπάντησή. Ο Μιούλερ συνθηκολόγησε. «Στο τέλος το φτιάξαμε περίπου στον χρόνο που προέβλεπε το αρχικό χρονοδιάγραμμα» είπε στον Αϊζακσον.

«Καταλαμβάνοντας» το Twitter

Ενας χαρακτήρας σε διαρκή ένταση δεν μπορεί παρά να είναι απρόβλεπτος. Στις 5 Απριλίου 2022 ο Ιλον Μασκ συμφώνησε να μπει στο διοικητικό συμβούλιο του Twitter προκειμένου να βοηθήσει στην ανασυγκρότηση και στην ανάπτυξή του. Τέσσερις ημέρες αργότερα τους ανακοίνωσε ότι η εταιρεία δεν διορθώνεται και θα έκανε προσφορά εξαγοράς της ώστε να την εξυγιάνει μόνος του. Μετά την εξαγορά, αντί 44 δισ. δολαρίων, ως λόγο της οποίας πρόβαλε επίμονα και εξακολουθητικά την προάσπιση της ελευθερίας του λόγου από τους υπερμάχους της woke κουλτούρας, και αφού είχε πραγματοποιήσει άμεσα έναν μεγάλο αριθμό απολύσεων, βρέθηκε αντιμέτωπος με μια εκστρατεία μοϊκοταζ που του στοιχίζει δις αφημίσεις. Οργισμένος, διέταξε τον υπεύθυνο ελέγχου περιεχομένου να απαγορεύσει παρόμοιες αναρτήσεις, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι η ενέργεια αυτή θα καταστρατηγούσε κάθε έννοια ελευθερίας του λόγου. Στο μεταξύ, οι αποφάσεις για τα κριτήρια, το εύρος και τον

Οκτώβριος 2024: ο Ιλον Μασκ εκφράζει τον ενθουσιασμό του σε συγκέντρωση του Ντόναλντ Τραμπ στο Μπάτλερ της Πενσυλβάνια, τον τόπο της παρ' ολίγον δολοφονίας του προεδρικού υποψηφίου τον Ιούλιο της ίδιας χρονιάς.

«Δεν μου αρέσει ο Τραμπ, τα ανακατώνει όλα. Είναι παγκόσμιος πρωταθλητής στην αερολογία» δήλωνε ο Μασκ στον βιογράφο του, Γουόλτερ Αϊζακσον, στα τέλη του 2022. Δύο χρόνια αργότερα θα χρηματοδοτούσε τον υποψήφιο των Ρεπουμπλικανών με 120 εκατ. δολάρια και θα τον καθοδηγούσε στην προεκλογική του εκστρατεία

